

ת"פ 5322/08/18 - מדינת ישראל נגד מוחמד ג'בר חשים

בית המשפט המחוזי בירושלים
לפני כבוד השופט העמית יעקב צבן

ת"פ 5322-08-18 מדינת ישראל נ' ג'בר חשים

המאשימה

בעניין: מדינת ישראל
ע"י עו"ד מיכל בלומנטל
נגד

הנאשם

מוחמד ג'בר חשים
ע"י עו"ד ריאד סואעד

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון בעבירה של חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 333 בנסיבות סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. אין הסכמה בין הצדדים לעניין העונש. **ואלה המעשים:** א' יליד 1986 (להלן: המתלונן) והנאשם מתגוררים בשכנות ובתיהם צמודים זה לזה בשכונת באב חוטה 5 ירושלים. התגלע ביניהם סכסוך ביחס לחלון המצוי על גג ביתו של המתלונן ומשקיף אל תוך ביתו של הנאשם. ביום 29.7.2018 בשעה 22:00 ישב המתלונן עם צעירים בני משפחתו על גג ביתו ועישן נרגילה. הנאשם אשר הדבר חרה לו קרא מביתו למתלונן לחדול ממעשיו ולרדת מהגג וגידף אותו. לבקשת הנאשם דודו של המתלונן והמתלונן ירדו לכניסה לבית, שאז ירד הנאשם מדרגות ביתו, דחף את הדוד והפילו לרצפה, הוציא ממכנסיו חפץ חד וחתך את ידו הימנית של המתלונן לרוחבה. כתוצאה ממעשיו נגרם למתלונן חתך עמוק באמת ימין, הוא נזקק לניתוח, אושפז בבית החולים למשך שבעה ימים וסובל עד היום מהגבלות בתנועת היד.

2. **מתסקיר נפגע העבירה** עולה כי המתלונן, נשוי ואב לארבעה ילדים קטנים, עסוק בפציעה ותוצאותיה, פועל להסדיר טיפול נפשי לילדיו שהיו עדים לפציעה, מבקש תמיכה כלכלית מהמוסד לביטוח לאומי ומהמחלקה לשירותים חברתיים, תפקודו הפיסי וההשתכרותי פחתו, הוא סובל כאבים כרוניים ביד, חווה כיום מצוקה כלכלית, סובל מחרדות וטראומות לו עצמו ולמשפחתו.

3. **הנאשם**, יליד 1958, נשוי ואב לתשעה ילדים בגירים, אדם עובד מאז גיל 10, בין השאר כנהג משאית או בחפירות ארכיאולוגיות, עברו נקי. הנאשם הסביר לשירות המבחן כי מזה זמן רב נוצר מתח בינו לבין שכנו המתלונן וכי הניסיונות לפתור את הסכסוך לא הועילו וביצוע העבירה עצמה היוותה התפרצות של מתח רגשי וכעס שהודחק, עד שהנאשם עצמו חש נתקף על ידי המתלונן הצעיר והחזק ממנו. **שירות המבחן** התרשם כי הנאשם חש בושה עקב התנהגותו, הוא מביע צער על הפגיעה במתלונן והוא נכון לקיים הסכם סולחה. בהערכת הסיכון והסיכוי צוין בתסקיר כי לנאשם עמדה קורבנית המקשה עליו להפיק תועלת של ממש מהליך טיפולי. יחד עם זאת, מדובר באדם מתמיד, יציב, הן בחיי משפחה והן בחיי עבודה, ללא מעורבות בפלילים, עם יכולת ללמוד לקח מטעויות. שירות המבחן התרשם כי אין בנאשם קווים עברייניים מושרשים ונוכח התנהלותו, גילו, הבושה שחש, ההמלצה הינה להימנע ממאסר בפועל בין כותלי

עמוד 1

הכלא ולשקול הטלת מאסר שירוצה בעבודות שירות, מאסר על תנאי, פיצוי למתלונן והתחייבות כספית להימנע מעבירה. הוגש גיליון רפואי של הנאשם ממנו עולה כי הוא סובל ממחלות אופייניות לחלק מבני גילו.

4. **ב"כ המאשימה** הדגישה את התוצאות הקשות של האירוע, התפקוד הלקוי של המתלונן בעקבותיו, הטרומה השרירה וקיימת הן אצל המתלונן והן אצל משפחתו והדגישה כי לעובדה שהדברים נעשו בפתח ביתו של המתלונן יש משמעות נוספת של פגיעה בביטחון האישי. הערך שנפגע הינו הביטחון האישי מחד והביטחון החברתי הכללי מאידך. בהפנותה לפסיקה ביקשה לקבוע מתחם ענישה שנע בין 30 ל-60 חודשי מאסר ועקב עבר נקי, נטילת אחריות, גילו המתקדם של הנאשם והעובדה ששהה במעצר ולאחר מכן בתנאים מגבילים במשך מספר חודשים, עתרה למקם את הנאשם באמצע המתחם, קרי לגזור עליו 40 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ופיצוי.

5. **ב"כ הנאשם** טען כי עמדתה העונשית של המאשימה מזעזעת, מופרזת ומוגזמת והפנה לשורה של פסקי דין בהם נעשו מעשים חמורים בהרבה, בהם נגזרו לכל היותר מספר חודשי מאסר בעבודות שירות. הסנגור הדגיש כי רמת הענישה בעבירות כגון אלה נמוכה בהרבה, בוודאי כאשר מדובר בנאשם החי חיים נורמטיביים, אדם מבוגר, בעל משפחה שהביע נכונות לסולחה, נטל אחריות והביע צער. הסנגור חזר והדגיש כי בפסיקה נקבע על עבירות דומות מתחם ענישה שבין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות לבין חודשי מאסר ספורים מאחורי סורג וברח.

הנאשם בדבריו אמר כי מעולם לא רצה להכות אף אחד, קרה מה שקרה בגלל טעותו וביקש רחמים.

6. שני ערכים מוגנים נפגעו ממעשיו של הנאשם. **האחד**, זכות הפרט לביטחון או תחושת ביטחון בביתו ובחצרו; **השני**, ערך חברתי לפיו אין לפתור סכסוכים בדרכי אלימות, בוודאי שלא באמצעות דקירת היריב.

באשר לענישה הנוהגת: בע"פ 935/14 התפתח דין ודברים בין המערער למתלונן שהפציר במערער להירגע ובתגובה שלף המערער שני סכיני מטבח שהיו חבויים מתחת לחולצתו ולאחר פרק זמן קצר תקף המערער את המתלונן וגרם לו חתכים ביד ובכתף שמאל. המתלונן ברח, אך המערער דקר אותו שוב דקירה עמוקה בשכם. צוין כי למערער הצעיר היה עבר פלילי בעבירות רכוש ואלימות. נקבע מתחם ענישה שבין 3.5 ל-5 שנות מאסר ונגזרו על הנאשם 50 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 15,000 ₪. הערעור נדחה לאחר שצוין עברו הפלילי המכביד של המערער וסירובו להשתלב בתוכניות גמילה מצריכת אלכוהול.

בע"פ 5089/12 המערער יליד 1952 החליט לחבול במתלונן, רכש סכין, נסע אל מקום עבודתו של המתלונן, דקר אותו דקירה קשה בגבו. צוין כי למערער לא היה עבר פלילי, הוא הודה במיוחס לו, הביע חרטה, עונשו הועמד על 50 חודשי מאסר. כמו כן מאסר על תנאי ופיצוי בסך 25,000 ₪.

בע"פ 5641/09 הגיע המשיב (הנאשם) עם חברים לחוף, התפתח סכסוך במהלכו המשיב קם, נטל בקבוק זכוכית ריק, שבר אותו על ראשו של אחד מחבריו, הכה חבר אחר בפניו וגרם לחתכים רבים. נגזרו על המערער 6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי למתלונן 15,000 ₪. הערעור נדחה עקב תסקיר חיובי, הליך טיפולי, הכל חרף החומרה הרבה במעשה.

בע"פ 8585/04 דקר הנאשם את המתלונן בירך ובמקומות נוספים תוך כדי קטטה במועדון. בית המשפט העליון ציין כי

מדובר בעבירה קשה, אולם נוכח השינוי המשמעותי שחל במערער והליך שיקומי חשוב, הועמד עונשו על מאסר בעבודות שירות.

בע"פ 9147/17 המערער ואחרים הכו המתלונן ששכב על הקרקע ואז שלף המערער חפץ חד, דקר אותו בפניו וגרם לחתך עמוק בפניו. בית המשפט העליון החליט להקל בעונשו של המערער עקב הליך שיקומי מתקדם שהצדיק סטייה ממתחם ענישה ועונשו הועמד על מאסר של שישה חודשים לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 5,000 ₪.

בע"פ 1508/16 חבט המערער באמצעות מוט ברזל במתלונן חבטות קשות בגולגולתו ובגופו, דבר שהצריך ניתוח ואשפוז. נקבע מתחם ענישה בין 12 ל-36 חודשי מאסר, אך ניתן משקל רב לנסיבות ייחודיות שהצדיקו סטייה לקולא מהמתחם ונגזר עונש של מאסר בעבודות שירות.

הסנגור הגיש פסיקה רבה נוספת (ת"פ (חיפה) 60756-11-15; ת"פ (חיפה) 43911-06-16; ת"פ (חיפה) 14459-06-17; ת"פ (חיפה) 69577-11-17; ת"פ (מחוזי ים) 1485-06-15; ת"פ (באר שבע) 12952-11-15 - רובם ככולם דובר בנאשמים שעשו שימוש בסכינים או בחפצים חדים כדי לדקור, גרמו נזק רציני ומשמעותי למתלוננים. בכל המקרים הללו נקבעו מתחמים שבין 12 ל-36 חודשים, צוינו הנסיבות המיוחדות שהצדיקו סטייה מהמתחם ונגזרו על כל הנאשמים בתיקים הללו מאסרים שירוצו בעבודות שירות.

7. העולה מדברים אלה הינו, כי מתחם הענישה עומד על 6 - 30 חודשי מאסר בפועל ובמקרים רבים תחתית המתחם מתורגמת למאסר בעבודות שירות.

הכרעה

8. מדובר בסכסוך שכנים שהגיע לשיאו בערב 29.7.2018 בדיון ודברים בין הנאשם והמתלונן, לאחר שהיה ניסיון לדו-שיח פנים מול פנים, הוציא הנאשם מתוך מכנסיו חפץ חד וחתך את ידו הימנית של המתלונן. מכאן שהנאשם הכין החפץ החד - כלי המשחית - מבעוד מועד ועל כן אין מדובר באירוע מקרי או ספונטני. בפסיקה צוין שוב ושוב כי השימוש בסכינים ובחפצים חדים כפתרון ליישוב סכסוכים הוא פסול ומצדיק ענישה מחמירה וודאי ובוודאי כאשר הוא גורם נזק חמור לנפגע. במקרה שלפנינו סובל המתלונן ממגבלה של ממש בידו, כיוון שהנאשם החליט להפוך סכסוך מילולי לסכסוך פיסי אלים שתוצאתו קשה. עקב מעשיו אלה ראוי הנאשם שלפנינו לעונש של מאסר משמעותי. עם זאת, יש להתחשב בגילו המתקדם, עברו הנקי, הודאתו, החיסכון בזמן והתסקיר החיובי. אלא שבכל אלה יש כדי למתן את תקופת המאסר אך לא למנעה כליל. כמו כן יש להביא בחשבון כי הנאשם היה עצור למשך מספר שבועות ובמעצר בית מאז האירוע ועד היום. לאור האמור, אני גוזר על הנאשם העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל לתקופה של שבעה חודשים בניכוי ימי מעצרו.

ב. מאסר של 12 חודשים אותם ירצה אם במשך 3 שנים מהיום יעבור עבירת אלימות (למעט תקיפה סתם).

ג. פיצוי למתלונן בסך 25,000 ₪. הפיצוי ישולם לא יאוחר מיום 31.8.2019.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, ז' בסיון התשע"ט, 10 ביוני 2019, במעמד הצדדים.

יעקב צבן, שופט